

Лана Ра
sszzz@ukr.net

Чаклунки-дивачки та Листопад

П'єса для дитячого театру

Дія відбувається у казковому лісі. Біля великої липи, яка є деревом-будиночком для трьох сестричок – маленьких відьмочок. Сестри хазяйновиті, роблять запаси на зиму. На дереві гірлянди з грибів-мухоморів, пучечки з травами, на поличках баночки з мухами, п'явками, хробаками.

Сестри для себе відкривають навколишній світ. Вперше дізнаються про листопад. Вони не розуміють що це, чих хто це, лякаються і намагаються боротися з ним.

Дійові особи:

Три маленькі відмочки-сестрички. Добрі. Веселі. Смішні.

ЧЕРВОНОВОЛОСКА з довгим червоним волоссям.

РУДАКУДЛАТКА має скуйовджене руде волосся, яке важко розчісувати.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА з жовтими кудриками, схожа на квіточку кульбабки.

КАРКАРСИК Чорний крук. Мешкає на верхньому поверсі (гілках) дерева-будиночка. Ніколи не може збагнути що відьмочки задумали і дивується - як можна боротися з природними явищами.

КВАКАБУЛЬКА

Жабка. Ніби хатня тваринка. Переважно живе у банці. Сестри її дуже люблять.

РУДЮЛЬКА

Руда пташка. Може відіграватися актором, а може і просто бути реквізитом.

ЧАЙНИК ПРАВДОБУЛЬКОТІННЯ

Може відіграватися актором, а може бути реквізитом.

ХМАРКА

Може відіграватися актором, а може бути просто декорацією.

ПРОМІНЧИКИ

Можуть відіграватися акторами, а можуть бути світловими променями.

Казковий ліс. Спів пташок.

КАРКАРСИК

«злітає» на сцену

Кар-кар-радий, дуже кар-радий, всіх вас бачити. Дозвольте відрекомендуватися - чорний крук і звати мене Каркарсик. Мешкаю на одній з найзвичайнісіньких лісових галявин... Хоча, ні, не правда, не така вже та галявина і звичайна, бо відома вона аж на весь ліс. Кар-чому? Подобається це кому, чи ні, а зазвичай відбуваються там дивацтва, неподобства, чудасії, химерництва, катастрофи і, звісно, кар-р-чаклунства!

Сцена за розповіддю розвиднюється, з'являються відьмочки. Вони ловлять комарів, мух та кидають їх у велику банку. В банці сидить жаба Квакабулька.

КАРКАРСИК

Ця галявина кар-відома тим, що на ній росте величезна та товстезна липа. І була б вона звичайнісінькою собі липою, якби не була

дерево-будиночком для трьох кар-р-веселих
дивачок-добрячок. Трьох сестричок
чаклунок-відьмочок. А коли вони дивачки,
тож і імена у них, скажемо так, кар-
незвичайні.

представляє по черзі

Червоноволосяка!

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Так, це я!

КАРКАРСИК

Рудакудлатка.

РУДАКУДЛАТКА

Це я!

КАРКАРСИК

Та Жовтакучеряшка.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

поправляє кучерики

Звісно, це я!

КАРКАРСИК

Повірте, ви ніколи не кар-переплутаєте як
кого звать. У Червоноволосяки волосся довге
та хвилясте кольору пелюсток маку.
У Рудоїкудлатки - густі і руді, абсолютно
некеровані в укладанні. Навіть після
старанного кар-причісування і зламаних
п'ятдесяти гребінців – вони все одно
стирчать у різні боки. Але це не впливає на
її кар-привабливість.
Ну а Жовтакучеряшка, нагадує жовту
кудряву та пухнасту кар-кульбабку.
Ймовірно, тому навколо неї завжди кружляє
багато метеликів та бджіл.
Ці гарнюні ще кар-дівчатка. Так-так, їм
зовсім мало рочків.

Червоноволосяко, скільки тобі кар-рочків?

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Сто вісімдесят два.

КАРКАРСИК

Чули, як кар-мало? Рудакудлатко, а тобі,
скільки кар-років?

РУДАКУДЛАТКА

Сто сорок п'ять! Ти без пам'яті? Дати
настоянку зі склеротичних грибів?

КАРКАРСИК

лякається, відстрибує

Ні-ні, кар-красно дякую.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

А я наймолодша, раптом ти забувся, мені
дев'яносто вісім рочків.

КАРКАРСИК

Кар-звісно-звісно! От такі малявочки, як ви
вже кар-р-зрозуміли.

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Нещодавно я спілкувалася в чаті, шукаючи
жахастики для маленьких дівчаток на ніч. І
якийсь нечема, по-перше, запитав у мене
скільки мені років, а по-друге, написав, що
сто років, то вже старезні бабці!

СЕСТРИ

обурюються

Як?! Як?!

КАРКАРСИК

Кар-заспокойтеся. Той, хто це писав взагалі
неосвічений. Він аж ні трохи не розуміється
у віці. От взяти, наприклад, вашу кар-
бабуньку Болотянукривульку.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Так-так, їй п'ять тисяч дев'ятсот три роки.

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Ти хочеш сказати, що наша бабунька, в своєму молодому віці старезна бабця?

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Зовсім ні.

РУДАКУДЛАТКА

Ще б! Наша бабунька Болотянакривулька щоденно ходить на роботу до Болотної заводи та пише велетенські книги зі світобудови, а вечорами викладає йогу для нечистої сили. От так!

КАРКАРСИК

глядачам

Наші кар-відьмочки, дівчатка, котрі ще всьому навчаються. І чаклуванню, і розуміти навколишній світ. Кар-крім мене, сусіда, в цьому будиночку є приручена жаба Квакабулька. Вона живе у великій банці. Чаклунки підтримують в банці болотний мікроклімат, і годують улюбленицю різноманітними мушино-комариними кар-смаколиками.

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Квакабульку хтось сьогодні годував?

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Я ні.

РУДАКУДЛАТКА

І я ні.

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

А вчора?

СЕСТРИ

разом

Я ні.

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Тобто, ми про неї забули?

Переполохані бігають.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

А! Жахіття! Квакабулечко, вона помре з голоду!

РУДАКУДЛАТКА

Помре від самотності!

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Від нашої недбалості!

РУДАКУДЛАТКА

А може вже?

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Що вже?

РУДАКУДЛАТКА

натякає що померла

Ну того...

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

заглядає до жаби

Жива. Але...

СЕСТРИ

Що?

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

У неї є свіженькі зловлені комарики...

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Хто це зробив?

РУДАКУДЛАТКА

Може злодій?

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Злодій нагодував Квакобулечку!

КАРКАРСИК

Кар-р-р! Та ви ж самі це зробили. Поки ми розмовляли, ви ловили кар-комарів та кидали їй у банку.

З ВІДЬМОЧКИ

Ми?

КАРКАРСИК

Ой, крукова кар-доля, що ж ви за дівчата такі.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

*ловить комара та кидає до
банки*

Точно ми.

РУДАКУДЛАТКА

Треба не забути зробити мушино-комариний запас на зиму для Квакобулечки.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Точно-точно, насушимо мішечок комариків та додамо трошки ароматної полині, а ще мішечок амброзії...

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

І обов'язково замаринуємо комарині крильця в мухоморовій піджарці.

КАРКАРСИК

глядачам

Як вам піклування про кар-тваринку? Так, сестри відомі на весь ліс своєю хазяйновитістю та господинністю. Адже найбільші зимові запаси заготовляють саме кар-відьмочки. Тут і консервовані гриби-поганки, і настоянки трави-отрути, і відвари з привортно-відворотного зілля, кар-консервації з хрустких мухоморів, кігтиків кажанів, крильців жуків, а ще

закочує очі та облизується.

Каже з насолодою

Кар-кар-карамелізовані хробачки.
Отож, багато чого ще кар-смаченького.
Що? І що що вам фьюююю, а для чаклунок,
то справжній делікатес.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

погладжує живіт

М-м-м, кігтики кажанчиків

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Та ні, хвостики ящірки, оце смакотульчик.

РУДАКУДЛАТКА

Консервований хрусткий мох - це болотяна неперевершеність.

КАРКАРСИК

закочує очі та облизується

Кар-кар-карамелізовані хробачки.

глядачам

Отже, ви познайомились з моїми кар-сусідками. Тож тепер можна розповісти вам чудернацьку кар-історію, яка трапилися з сестричками кар-відьмочками. Сідайте, вмошуйтеся зручніше та налаштовуйтеся слухати-дивитися. Я кар-кар-розпочинаю.

* * *

*Теплий сонячний осінній ранок. Сестри біля липи. Червоноволосяка
нанизує мухомори на мотузку для сушіння. Рудакудлатка годує
жабку Квакабульку. Жовтакучеряшка малює за етюдником.
Затишно.*

КАРКАРСИК

В один сонячний кар-ранок, коли чаклунки
вже почистили зуби, зробили зарядку і
поснідали кар-молочною кашкою з квітами
незабудок, я пролітав над липою та кар-
радісно вигукнув:
Іде листопад! Кар-р-р! Скоро буде листопад!
вигукує та відлітає

З ВІДЬМОЧКИ

Що?! Листопад?!!

*Жовтакучеряшка робить необачний рух пензлем і на полотні
з'являється образ страшила.*

РУДАКУДЛАТКА

з жахом

На нас насувається страшне чудовисько!

*Притискає Квакабульку до себе, ледь не душить, цілує її. Жаба
кумкає.*

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Тисяча жаб'ячих лап! Листопад – це
страшило!

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Неймовірно, подумати тільки, він так
ходить, що листя з дерев осипаються, тобто
падають!

Сестри кричать, бігають. З рук все випадає. Повний розгардіяш.

РУДАКУДЛАТКА

Лісу загрожує велика небезпека! Необхідно
негайно врятувати всіх від жахливого
Листопада!

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Але як? Адже ми навіть не знаємо де він і який у нього вигляд.

Розглядає свою картину. Розвертає її до сестер. Сестри від жаху закривають очі.

РУДАКУДЛАТКА

В цьому нам допоможе Рудюлька
бере клітку для пташки. Чаклує

Дзвінка свистулька, яскрава бурулька,
вогняна кулька, гаряча булька – з'явся
швидка полохлива Рудюлька!

В клітці з'являється пташка. Відьмочки радісно стрибають та аплодують.

РУДАКУДЛАТКА

Рудюлько, рудастик маленький, лети, будь
відьмо ласочко, подивися, чи йде той
Листопад на справді. І як далеко він від нас.

Рудюлька відлітає. Відьмочки танцюють чаклунський танок.

З ВІДЬМОЧКИ

Бомсі-домсі-бубни-дудки,
миші-гедзі-незабудки,
вужі-змії-хробаки,
жаби-кігті-кажани!
Бумци-бемца-грохотіння!
То відьмацьке хохотіння!
Бумци-бумца-грім та град!
Тут не пройде Листопад!
погрожують

Не пройде! Не пройде!

Рудюлька повертається.

З ВІДЬМОЧКИ

І?

РУДЮЛЬКА

Цвірінь! Іде! Іде! Цвірінь! Бли-и-и-зенько!

РУДАКУДЛАТКА

О, жахи!

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Як так?!

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Суцільна катастрофа!

РУДАКУДЛАТКА

Якщо катастрофа, тоді треба негайно діяти!
Мій руденький капелюшок з хвилястими
полями фетрових бажань!

*Рудакудлатка дістає зі своєї помаранчевої скриньки чарівного
рудого капелюшка з величезними полями. Вдягає його.*

Нам допоможе лише лівоножне чаклунство
на лівочеревичному лівокаблуччі з
лівокружлянням лівостороннім.

Стає на лівий каблучок і прокручується в ліву сторону

РУДАКУДЛАТКА

Кружляти-крутити-за ніс водити!
Нехай в кілометровому кілометрі від нашої
липи виросте велетенська, помаранчевезна,
тобто помаранчево-велетенська стіна. Нехай
це зупинить небажаного гостя.

*Сестри дослуховуються. Вдалині щось гримає. Земля струшується.
Сестри ледь не падають. Квакабулька лякається стрибає та
намагається кудись заховатися. Відьмочки задоволені собою,
танцюють.*

3 ВІДЬМОЧКИ

Бомсі-домсі-бубни-дудки,
миші-гедзі-незабудки,
вужі-змії-хробаки,
жаби-кігті-кажани!
Бумци-бемца-грохотіння!

То відьмацьке хохотіння!
Бумци-бумца-грім та град!
Тут не пройде Листопад!
погрожують

Не пройде! Не пройде!

Прилітає переляканий Каркарсик. Хекає і показує в сторону.

КАРКАРСИК

Там... Таке... Кар! Стіна...

Відьмочки радісні. Аплодують. Крук усвідомлює що відбулося.

Сто років мені не каркати, якщо я не кар-
знаю хто це зробив.

Що тут кар-відбувається?

ВІДЬМОЧКИ

Ти накаркав Листопад. А ми його
зупиняємо.

КАРКАРСИК

Кар-зупиняєте? Кар-кого? Листопад?
ледь не сміється

Адже листопад це...

*Відьмочки не слухають його, відитовхують в сторону. Дістають
великий чайник. Сідають навколо нього*

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Запитаємо в нашого чайника
правдобулькотіння
чаклує

Бульки-гульки-парульки,
чарівні водяні кульки!
Скажи нам, чайнику, стіна є?

ЧАЙНИК

Бульси-ши-пши-буль. Є! Буль-бульк!

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

А Листопад?

ЧАЙНИК

Буль-бульк, скоро бульк-буде листопад!

З ВІДЬМОЧКИ

верещать

А-а-а-а!

Каркарсик хапається за голову. Намагається вгамувати сестер.

КАРКАРСИК

Кар-припиніть. Кар-послухайте. Листопад
це...

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Зараз-зараз!

Нам потрібно щось дієве! З прискоренням.
Де моя гранатова скринька?

знаходить червону скриньку

А! От вона!

Де моє червоне коралове намисто
всесильних бажань?

дістає зі скриньки намисто

А, от воно!

Вдягає намисто на шию.

*Виштовхує з-за липи великий возик. Замість двигуна хімічна станція
з колбочками, трубочками, механізмом з колесами, шестернями.
Штовхати важко.*

Зараз-зараз. Буде прискорення.

КАРКАРСИК

дуже здивований

Дзьобаки-хробаки. Що це?

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Скаженовіз.

В одну з ковбочок наливає зелений тягучий слиз, додає п'явок.

Слиз та п'явочки для швидкості та ревіння!
Ух!

Каркарсик морщитьється. Квакабулька пересмикується але облизується.

Возик шипить, булькоче. Обертається механізм. В іншу ємкість відьмочка сипле мухомори.

Як без мухоморного пального?

СЕСТРИ

Без мухоморів нікуди. Нікуди.

Возик шипить мов паротяг, викидає білі хмари.

Возик дирчить, підстрибує – готовий рухатися вперед.

З ВІДЬМОЧКИ

Швидше, швидше.

КАРКАРСИК

Кар-навіщо цей Скажено...

возик дирчить

Скаженожах?

лякається

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Для швидкості чар!

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Чим швидше рухатися, тим швидше діють чари!

КАРКАРСИК

Кар-маячня якась.

Сестри застрибають у возик.

З ВІДЬМОЧКИ

до Каркарсика

Нумо! Поїхали!

Згадують, що забули Квакабульку. Жабка налякана, переховується, намагається втекти. Сестри помічають її. Ловлять. Разом сідають у возик.

РУДАКУДЛАТКА

Каркарсику! А тепер вмикай швидкість.

КАРКАРСИК

Де кар-вмикати? Є кнопка?

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Яка кнопка? Штовхай!

КАРКАРСИК

здивовано, розгублено

Кар! Штовхай? Я?

З ВІДЬМОЧКИ

Так!

КАРКАРСИК

Давайте я вам спочатку кар-скажу що
Листопад це...

РУДАКУДЛАТКА

Штовхай! Інакше ми зараз на тебе поїдемо!

*Возик починає рухатися на Каркарсика. Той лякається і штовхає.
Рухаються навколо липи.*

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Ю-ху! Швидше. Додай мухоморів! Інакше
не спрацює!

*У крука не виходить і штовхати і сипати мухомори. Сестри самі
досипають мухомори в систему.*

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Нумо!

РУДАКУДЛАТКА

Швидше!

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Пришвидшуємо чари!

КАРКАРСИК

хекає

Я хочу кар-зупинитися!

РУДАКУДЛАТКА

Запізно. Чари діють.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Той хто не в возику перетвориться на хробака.

Каркарсик лякається і швидше штовхає. Відьмочки сміються.

*Возик ледь не перевертається на поворотах.
Червоноволошка перебирає намисто, чаклує. Кидає позаду
намистинки, вони вибухають феєрверком. Крук від них ледь встигає
ухилитися.*

Один, два, вісім, три півкульки,
плюс сімнадцять у зозульки,
намистинок квітне сад –
іди з миром Листопад!

Я рахую, заклинаю, нехай в
півкілометровому кілометрі від нашого
будинку буде виритий глибокий яр, куди
повинно потрапити чудовисько!

*Каркарсик з останніх сил штовхає возик. Возик дуже повільно
рухається. Сестри обертаються до крука і дивляться як на дивака.*

РУДАКУДЛАТКА

Чого штовхаєш?

КАРКАРСИК

Не хочу кар-перетворитися на кар-хробака.

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

дуже здивовано

З якого дива ти станеш хробаком?

КАРКАРСИК

стогне

Ваші кар-чари. Хто не в кар-возику, того на хробака кар-перетворять.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

здивовано

Сам вигадав?

Каркарсик падає. Нічого не розуміє.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

А-а-а!

здогадливо

То може ти хотів щоб ми перетворили тебе на хробака? То ми миттю!

Крук переляканий відповзає від сестер

КАРКАРСИК

Ні-ні-ні! Я просто кар-хотів вам сказати, що листопад... листопад... це...

З ВІДЬМОЧКИ

прислуховуються

Тихо!

Каркарсик замовкає. Земля здригається і чути, як утворюється велике провалля, як падає каміння.

Сестри задоволені собою танцюють

З ВІДЬМОЧКИ

Бомсі-домсі-бубни-дудки,
миші-гедзі-незабудки,
вужі-змії-хробаки,
жаби-кігті-кажани!
Бумци-бемца-грохотіння!
То відьмацьке хохотіння!
Бумци-бумца-грім та град!
Тут не пройде Листопад!

погрожують

Не пройде! Не пройде!

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Зараз перевіримо.

Бере підзорну трубу, розглядає небо. Звертається до хмарки.

Хмаринко-хмаринко, пухнаста пір'їнко, чи
бачиш ти, іде Листопад?

ХМАРКА

Авжеж, іде. Незабаром він і у вас буде.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Як? Він переліз через стіну.

РУДАКУДЛАТКА

уточнює

Велетенську стіну. Аж до зірок.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Він виліз з глибокого яру.

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Аж до центру землі викопаний яр.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

То що? Що нам з ним робити?

Сестри міркують.

РУДАКУДЛАТКА

Нам потрібен, нам потрібен...

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Його зупинить... Його зупинить...

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

здогадливо та радісно

Його зупинить дощ! Ураган, злива! Дощ
зміє чудовисько в океан!

КАРКАРСИК

Який кар-океан?! Кар-послухайте вже мене.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Ти або з нами чаклуй, або перетворишся на
черв'якус-хробакус-дощелякус.

КАРКАРСИК

Це ще кар-хто?

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

замислюється. Дуже серйозна

Точно не пам'ятаю, але здається то довгий
та товстенький дощовий черв'як.

*Крук лякається. Сестри встановлюють табличку з погрозовим
написом: «Увага! Чари! Зі слабкими нервами - звільнити
територію»*

Гримить грім. Іде дощ.

*Каркарсик мокрий та виснажений. Блискавки влітають поряд із
ним.*

КАРКАРСИК

Зупиніться. Кар-послухайте вже мене.

Листопад це...

Сестри задоволені собою, танцюють.

З ВІДЬМОЧКИ

Бомсі-домсі-бубни-дудки,
миші-гедзі-незабудки,
вужі-змії-хробаки,
жаби-кігті-кажани!
Бумци-бемца-грохотіння!
То відьмацьке хохотіння!
Бумци-бумца-грім та град!
Тут не пройде Листопад!

погрожують

Не пройде! Не пройде!

Сковорідками мов ракетками для бадмінтону відбивають блискавки. Ополониками стукають в каструлі, утворюючи грім. Каркарсик з переляканою жабкою, ховаються за липою.

Дощ закінчується. Сонячно. На сцені повний розгардіяш. Розкидані каструлі, ложки. З-за дерева обережно виходить Каркарсик в захисних обладунках (на голові каструля, спереду прив'язана сковорідка, до спини прикріплений громовідвід)

КАРКАРСИК

Кар-послухайте мене...

Сестри, випереджаючи одна одну, бігають поміж дерев.

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Відійди

КАРКАРСИК

Кар-зачекайте

РУДАКУДЛАТКА

Не бачиш? Не до тебе зараз

КАРКАРСИК

Кар-схаменіться. Листопад це...

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Ну і вигляд у тебе.

РУДАКУДЛАТКА

Ти себе взагалі бачив?

Деревами виблискують сонячні промінчики

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Промінчики-промінчики! Дощ скрізь був?

ПРОМІНЧИКИ

Був!

РУДАКУДЛАТКА

А Листопад? Він іде?

ПРОМІНЧИКИ

Іде-іде!

бавляться сонячними зайчиками

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Як?... Катастрофа!

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Його змило дощем в океан.

РУДАКУДЛАТКА

Глибокий океан.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

А він все одно іде.

Сестри розгублені та налякані.

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Це неймовірно, всі засоби використані.

РУДАКУДЛАТКА

У мене жодних думок не залишилося.

Змучені сідають під деревами.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Наші чари ще ніколи не були такими марними.

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Що ж це за чудовисько таке небачене?

Позаду дерева втомлений хитається Каркарсик. Штовхає дерево. З дерева падає декілька листочків. Потім ще, і ще, і сиплеться золотий листяний дощ.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

задумливо

Цілий листопад.

*підставляє ручки на зустріч
падаючому листю*

СЕСТРИ

Та ну, листопад. От скажеш ще.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Але листя падає?

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Падає.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Тож це листопад?

РУДАКУДЛАТКА

Точно.

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Листопад?! Так от він який...

РУДАКУДЛАТКА

Але мені не страшно

кидає в сестер листя

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

сміється

І мені.

РУДАКУДЛАТКА

Це правда, Листопад?

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Каркарсику! Скажи, будь відьмо ласочко, це
він прийшов? Той самий Листопад?

КАРКАРСИК

А були кар-сумніви?

здивовано

З ВІДЬМОЧКИ

Ну...

КАРКАРСИК

Звісно! Кар! Це він!

РУДАКУДЛАТКА

А чому ти нам одразу не сказав?

КАРКАРСИК

Я ж кар-намагався...

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Ну ти дивний сказав би і все

КАРКАРСИК

Я ж кар-хотів...

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

Ти хотів щоб ми тебе перетворили на
хробака.

РУДАКУДЛАТКА

На дощового черв'яка.

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

Це ми пам'ятаємо.

ЖОВТАКУЧЕРЯШКА

А щоб сказати, що Листопад такий веселий.

З ВІДЬМОЧКИ

з претензією

Ти не говорив!

КАРКАРСИК

Я ж вас кар-просив кар-вислухати...

Відьмочки не слухають його. Кидають одна в одну листя. Крук зітхає.

КАРКАРСИК

глядачам

Ось так Листопад виявився аж ні кар-краплиночки ніяким не страховиськом, з'ясувалося, що з ним дуже кар-весело.

Три сестрички кар-чаклунки до самого вечора грали в своєму кар-чарівному саду. Бігали, гойдалися на кар-гойдалках і, звісно, осипали одна одну жовто-червоним кар-листям.

От тільки хто це все кар-прибирати буде?

вказує на розгардіяш

З ВІДЬМОЧКИ

Ти!

КАРКАРСИК

Кар! Авжеж! Зараз!

типу: навіть і думати про це забудьте

ЧЕРВОНОВОЛОСКА

погрозово

Перетворимо тебе на хробака.

Каркарсик зітхає, нікуди діватися. Збирає каструлі. Сестри сміються. Танцюють.

З ВІДЬМОЧКИ

Бомсі-домсі-бубни-дудки,
миші-гедзі-незабудки,

вужі-змії-хробаки,
жаби-кігті-кажани!
Бумци-бемца-грохотіння
То відьмацьке хихотіння!
Бумци-бумца-грім та град!
Не страшний той Листопад!

Завіса